

“मीठे बच्चे- सबैभन्दा मुख्य सेवा हो बाबाको यादमा रहनु र अरूलाई याद दिलाउनु। तिमीले कसैलाई पनि बाबाको परिचय दिएर उसको कल्याण गर्न सक्छौ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ एउटा सानो आदतले पनि धेरै ठूलो अवज्ञा गराइदिन्छ? त्यसबाट बच्ने युक्ति के हो?

उत्तर:- यदि कसैमा कुनै कुरा लुकाउने वा चोरी गर्ने आदत छ भने पनि धेरै ठूलो अवज्ञा हुन जान्छ। भनिन्छ- कख का चोर सो लख का चोर। लोभ वश भोक लाग्यो भने लुकाएर, नसोधी खानु, चोरी गर्न यो धेरै खराब आदत हो। यस आदतबाट बच्नको लागि ब्रह्मा बाबा समान निमित्त (ट्रस्टी) बन। जति पनि यस्ता आदत छन्, ती बाबालाई सत्य-सत्य सुनाऊ।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी बेहदका बाबाको सामुन्ने बसेका छौं। हामी ईश्वरीय परिवारका हौं। ईश्वर निराकार हुनुहुन्छ। यो पनि जान्नुहुन्छ, तिमी आत्म-अभिमानि भएर बसेका छौ। अब यसमा कुनै साइन्स घमण्ड वा हठयोग आदि गर्नु पर्ने कुरा छैन। यो हो बुद्धिको काम। यस शरीरको केही पनि काम छैन। हठयोगमा शरीरको काम रहन्छ। यहाँ आफूलाई बच्चा सम्झेर बाबाको सामुन्ने बसेका छौ। जान्दछौ- बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। एक त भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्यौं भने प्यारा बच्चाहरू तिमी सबै पाप काटिन्छन्। अनि चक्र घुमाऊ, अरूको सेवा गरेर आफू समान बनाऊ। बाबा एक-एकलाई बसेर हेर्नुहुन्छ- यसले के सेवा गरिरहेको छ? स्थूल सेवा गर्छ, सूक्ष्म सेवा गर्छ वा मूल सेवा गर्छ? एक-एकलाई बाबाले हेर्नुहुन्छ। यसले सबैलाई बाबाको परिचय दिन्छ? मूल कुरा हो यो। हरेक बच्चाहरूलाई बाबाको परिचय दिन्छ, अरूलाई सम्झाउँछ? बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने तिमी जन्म-जन्मान्तरका पाप मेटिन्छन्, कहाँसम्म यस सेवामा रहन्छ? आफूसँग तुलना गर्छन्- सबैभन्दा धेरै सेवा कसले गर्छ? किन मैले अरूले भन्दा धेरै सेवा नगरुं? अरूभन्दा धेरै यादको यात्रामा दौड्न सक्छन् वा सक्दैनन्? हरेकलाई बाबाले देख्नुहुन्छ। बाबा हरेकसँग समाचार सोध्नुहुन्छ- के के सेवा गर्छ? कसैलाई बाबाको परिचय दिएर उनको कल्याण गर्न सक्छ? समय व्यर्थ त गर्दैन? मूल कुरा नै यो हो, यस समय सबै अनाथ छन्। बेहदका बाबालाई कसैले जान्दैनन्। बाबाबाट वर्सा अवश्य मिल्छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा मुक्ति-जीवन मुक्तिधाम दुवै छ। हामी अहिले पढिरहेका छौं, बच्चाहरूले यो बुझ्नु पर्छ। फेरि स्वर्गमा आएर जीवन मुक्तिको राज्य-भाग्य लिनेछौ। बाँकी धेरै आत्माहरू जति पनि अरू धर्मका छन्, ती त कोही पनि रहँदैनन्। केवल हामी नै यस संसारमा रहन्छौं। बाबा बच्चाहरूलाई बसेर सिकाउनुहुन्छ- बुद्धिमा के-के रहनु पर्छ! यहाँ तिमी संगमयुगमा बसेका छौ त्यसैले खान-पान पनि शुद्ध पवित्र अवश्य हुनु पर्छ। जान्दछौं हामी भविष्यमा सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी बन्छौं। यो महिमा शरीरधारी आत्माहरूको हो, केवल आत्माको महिमा त होइन। हरेक आत्माको पार्ट आ-आफ्नो छ, जो यहाँ आएर बजाउँछ। तिमी बुद्धिमा लक्ष्य-उद्देश्य छ, हामीले यिनी जस्तो बन्नु पर्छ। बाबाको आदेश छ- प्यारा बच्चाहरू पवित्र बन। सोध्छन्- कसरी पवित्र रहने? किनकि मायाको तुफान धेरै आउँछ। बुद्धि कहीं न कहीं जान्छ। त्यसलाई कसरी छोडौं? बच्चाहरूको बुद्धि त चल्छ नि। अरू कसैको बुद्धि चल्दैन। बाबा, टिचर, गुरु पनि तिमीलाई मिल्नु भएको छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- सबैभन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा, टिचर, ज्ञानका सागर पनि हुनुहुन्छ। बाबा आउनु भएको छ हामी आत्माहरूलाई साथ लिएर जानको लागि। सत्ययुगमा धेरै कम देवी-देवता रहन्छन्। यी कुरा तिमी बाहेक अरू कसैको बुद्धिमा छैन। तिमी बुद्धिमा छ- विनाश पछि हामी थोरै मात्र रहनेछौं। अरू यति सबै धर्म, खण्ड आदि हुँदैनन्। हामी नै विश्वको मालिक हुनेछौं। हाम्रो नै एक राज्य हुन्छ। धेरै सुखको राज्य हुन्छ। बाँकी त्यसमा विभिन्न पदवाला हुन्छन्। मेरो के पद हुन्छ? म कति रुहानी सेवा गर्छु? बाबा पनि सोध्नुहुन्छ। यस्तो होइन, बाबा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ। बच्चाहरू हरेक स्वयं बुझ्न सक्छन्- हामी के गरिरहेका छौं? अवश्य सम्झिन्छन् पहिलो नम्बरमा सेवा त यी दादा नै गरिरहेका छन् श्रीमत्मा। घरी-घरी बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू- आफूलाई आत्मा सम्झ, देह-अभिमान छोडेर आत्मा कति समय सम्झन्छौ? हामी आत्मा हौं, यो पक्का गर्नु छ। बाबालाई याद गर्नु छ। यसबाट नै बेडा पार हुन्छ। याद गर्दा-गर्दा पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानेछौं। अब बाँकी थोरै समय छ। फेरि हामी आफ्नो सुखधाममा जाने छौं। मुख्य रुहानी सेवा हो- सबैलाई बाबाको परिचय दिनु, यो हो सबैभन्दा

सहज कुरा। स्थूल सेवा गर्न, भोजन बनाउन, भोजन खानमा पनि मेहनत लाग्छ। यसमा त मेहनतको कुनै कुरा छैन। केवल आफूलाई आत्मा सम्झिनु पर्छ। आत्मा अविनाशी, शरीर विनाशी छ। आत्माले नै सारा पार्ट बजाउँछ। यो शिक्षा बाबा एकै पटक आएर दिनुहुन्छ जब विनाशको समय हुन्छ। नयाँ दुनियाँ हो नै देवी-देवताहरूको। त्यसमा अवश्य जानु छ। बाँकी सारा दुनियाँ नै शान्तिधाममा जानु छ, यो पुरानो दुनियाँ रहँदैन, तिमी नयाँ दुनियाँमा भएको बेला पुरानो दुनियाँको याद हुन्छ होला र? केही पनि हुँदैन। तिमी स्वर्गमा नै हुन्छौ, राज्य गर्दै रहनेछौ। यो बुद्धिमा रहेमा खुशी हुन्छ। स्वर्गलाई अनेक नाम दिइन्छ। नर्कलाई पनि अनेक नाम दिएका छन्— पाप आत्माहरूको दुनियाँ, हेल, दुःखधाम। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बेहदका बाबा एकै हुनुहुन्छ। हामी उहाँका अति प्यारा बच्चा हौं, त्यसैले यस्ता बाबासँग प्रेम पनि धेरै हुनु पर्छ। बाबाको पनि धेरै प्यार छ बच्चाहरूमा, जो धेरै सेवा गर्छन्, काँडालाई फूल बनाउँछन्। मनुष्यबाट देवता बन्नु छ नि। बाबा स्वयं बन्नुहुन्छ, हामीलाई बनाउन आउनु भएको हो। त्यसैले भित्रैदेखि धेरै खुशी हुनु पर्छ। स्वर्गमा हामी कुनचाहिँ पद पाउँछौ? हामी के सेवा गर्छौ? घरमा नोकर-चाकर छन् भने उनलाई परिचय दिनु पर्छ। जो स्वयं सम्बन्धमा आउँछन्, उनलाई पनि शिक्षा दिनु पर्छ। सबैको सेवा गर्नु पर्छ— अबलाहरू, गरिबहरू भिल्लिनीहरू। गरिब त धेरै छन्, ती सुधिन्छन्, कुनै पाप आदि गर्नेछैनन्। नत्र पाप कर्म गर्दै रहन्छन्। देख्छौ झुटो, चोरी पनि कति छ। नोकरहरूले पनि चोरी गर्छन्। नत्र घरमा बच्चाहरू छन्, ताला किन लगाउने? तर आजकलका बच्चाहरू पनि चोर बन्छन्। केही न केही लुकाएर उठाउँछन्। कसैलाई भोक लाग्यो भने लोभको कारण खान्छन्। लोभीले अवश्य केही चोरी गरेर खानेछ। यो त शिव बाबाको भण्डारा हो, यसमा त पाईको पनि चोरी गर्नु हुँदैन। ब्रह्मा त टुट्टी हुन्। बेहदका बाबा भगवान तिमी पासमा आउनु भएको छ। भगवानको घरमा कहिल्यै कसैले चोरी गर्छ होला? स्वप्नमा पनि गर्दैन। तिमीलाई थाहा छ— उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिव भगवान। उहाँका हामी बच्चा हौं। त्यसैले हामीले दैवी कर्म गर्नु पर्छ।

तिमी चोरी गर्नेहरूलाई पनि जेलमा गएर ज्ञान दिन्छौ। यहाँ के चोरी गर्नेछौ? कहिले आँप लियो, कुनै चीज लिएर खायो— यो पनि चोरी हो नि। कुनै पनि चीज नसोधिकन उठाउनु हुँदैन। हात पनि लगाउनु हुँदैन। शिवबाबा हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ सुन्नुहुन्छ, देख्नुहुन्छ। सोध्नुहुन्छ— बच्चाहरूमा कुनै अवगुण त छैन? यदि कुनै अवगुण छ भने सुनाइदेऊ। दानमा देऊ। दानमा दिएर फेरि कुनै अवज्ञा गर्यो भने धेरै सजाय खानेछौ। चोरीको बानी धेरै नराम्रो हो। सम्झ, कसैले साइकल चोर्छ, समातिन्छ, कोही पसलमा गयो, बिस्कुटको डब्बा लुकायो वा कुनै साना-तिना चीज छिपाउँछ। पसलवाला धेरै सम्हाल राख्छन्। यो पनि धेरै ठूलो सरकार हो, पाण्डव सरकार, आफ्नो दैवी राज्य स्थापना गरिरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ म त राज्य गर्दिन। तिमी पाण्डवले नै राज्य गर्छौ। उनीहरूले फेरि पाण्डवपति कृष्णलाई भनेका छन्। पाण्डव पिता को हुनुहुन्छ? तिमीलाई थाहा छ— सामुन्ने बस्नु भएको छ। हरेकले भित्र बुझ्न सक्छन्— हामी बाबाको के सेवा गर्न सक्छौ। बाबा हामीलाई विश्वको बादशाही दिएर स्वयं वानप्रस्थमा जानुहुन्छ। कति निष्काम सेवा गर्नुहुन्छ। सबै सुखी र शान्त हुन्छन्। ती त केवल भन्छन् विश्वमा शान्ति होस्। शान्ति पुरस्कार दिइरहन्छन्। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामीलाई त धेरै ठूलो पुरस्कार मिल्छ। जसले राम्ररी सेवा गर्छन्, उनलाई ठूलो पुरस्कार मिल्छ। उच्चभन्दा उच्च सेवा हो— बाबाको परिचय दिनु, यो त कसैले पनि गर्न सक्छ। बच्चाहरू यस्ता बन्नु छ भने सेवा पनि गर्नु पर्छ। यिनलाई हेर, यी पनि लौकिक परिवारवाला थिए। यिनीद्वारा बाबाले गराउनुभयो। यिनमा प्रवेश गरेर यिनलाई पनि भन्नुहुन्छ र तिमीलाई पनि भन्नुहुन्छ— यो गर। मलाई कसरी भन्नुहुन्छ? मेरो शरीरमा प्रवेश गरेर गराउनुहुन्छ। गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ। बस्दा-बस्दै भन्नुभयो यो छोड, यो त छी-छी दुनियाँ हो, हिँड वैकुण्ठ। अब वैकुण्ठको मालिक बन्नु छ। त्यसपछि वैराग्य आयो। सबैले सम्झन्थे— यिनलाई के भएको छ। यति राम्रो बैजोडको फाइदावाला व्यापारी यो के गर्दैछन्! कहाँ थाहा थियो र यिनले के गएर गर्छन्। छोड्नु कुनै ठूलो कुरा कहाँ हो र! सबै कुरा त्यागे। अरू सबैलाई पनि त्याग गराए। छोरीलाई पनि त्याग गराए। अब यो रूहानी सेवा गर्नु छ, सबैले पवित्र बन्नु छ। सबैले भन्थे— हामी ज्ञान अमृत पिउन जान्छौं। नाम माताको लिन्थे। ओम् राधाको पास ज्ञान अमृत पिउन जान्छौं। कसले यो युक्ति रच्यो? शिवबाबाले यिनमा प्रवेश गरेर कति राम्रो युक्ति रचनुभयो। जो कोही आउँछ, ज्ञान अमृत पिउनेछ। यो पनि गायन छ अमृत छोडेर विष किन पिउने? विष छोडेर ज्ञान अमृत पिएर पावन देवता बन्नु छ। सुरुमा यो कुरा थियो। कोही पनि आउँथ्यो भने उनलाई भन्दथे पावन बन्नुहोस्। अमृत पिउनु छ भने विषलाई छोड्नु पर्छ। पावन वैकुण्ठको मालिक बन्नु छ भने एकलाई नै याद गर्नु पर्छ। त्यसैले अवश्य झगडा चल्छ नि। सुरुको खिटपिट अहिलेसम्म चल्दै आएको छ। अबलाहरूलाई कति अत्याचार हुन्छ। जति तिमी पक्का हुँदै जान्छौ फेरि सम्झन्छन् पवित्रता त राम्रो हो। उहाँको लागि पुकार्छन्— बाबा, आएर हामीलाई

पावन बनाउनुहोस्। पहिला तिमी पनि चलन कस्तो थियो? अहिले के बनिरहेका छौ? पहिला त देवताहरूको अगाडि गएर भन्दथ्यौ- हामी पापी हौं। अब यस्तो भन्दैनौ किनकि तिमीलाई थाहा छ- हामी अहिले यो बनिरहेका छौं।

बच्चाहरूले आफूसँग सोध्नु पर्छ- हामी कहाँसम्म सेवा गर्छौं? जसरी भण्डारी छिन् (भोली दादी), तिमी लागि कति सेवा गर्छिन्। कति उनको पुण्य बन्छ! धेरैको सेवा गर्छिन्, त्यसैले सबैको आशीर्वाद उनलाई मिल्छ। धेरै महिमा लेख्छन्। भण्डारीको त कमाल छ, कतिको प्रबन्ध राखिछन्। यो त भयो स्थूल सेवा। सूक्ष्म पनि गर्नु पर्छ। बच्चाहरू भन्छन्- बाबा यी ५ भूत धेरै तीखा छन् जसले यादमा रहन दिंदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! शिवबाबालाई याद गरेर भोजन बनाऊ। एक शिवबाबा बाहेक अरु कोही छँदैछैन। उहाँले नै सहायता गर्नुहुन्छ। गायन पनि छ- शरण पडी मै तेरे....। सत्ययुगमा यस्तो कहाँ भनिन्छ र! अहिले तिमी शरणमा आएको छौ। कसैलाई भूत लाग्यो भने धेरै दुःख दिन्छ। त्यो अशुद्ध आत्मा आउँछ। तिमीहरूलाई कति धेरै भूत लागेका छन्। काम, क्रोध, लोभ, मोह.... यी भूतले तिमीलाई कति दुःख दिन्छन्। त्यो अशुद्ध आत्माले त कसै-कसैलाई मात्र हैरान गर्छ। तिमीलाई थाहा छ- यी ५ भूत त २५०० वर्षदेखि चल्दै आइरहेका छन्। तिमी कति हैरान भएका छौ। यी ५ भूतले कंगाल बनाइदिएको छ। देह-अभिमानको भूत हो नम्बरवन। काम पनि ठूलो भूत हो। उनले तिमीलाई कति सताएको छ, यो पनि बाबाले बताउनु भएको छ। कल्प-कल्प तिमीलाई यी भूत लाग्छन्। यथा राजा-रानी तथा प्रजा, सबैलाई भूत लागेको छ। त्यसैले यसलाई भूतको दुनियाँ भनिन्छ। रावण राज्य अर्थात् आसुरी राज्य। सत्ययुग-त्रेतामा भूत हुँदैनन्। एक भूतले पनि कति हैरान पाउँछ। यसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। ५ विकाररूपी रावणको भूत हो, जसबाट बाबा आएर छुटाउनुहुन्छ। तिमीमा पनि कोही-कोही समझदार छन्, जसको बुद्धिमा बस्छ। यस जन्ममा त यस्तो कुनै काम गर्नु हुँदैन। चोरी गर्यो, देह-अभिमान आयो भने रिजल्ट के हुन्छ? पद भ्रष्ट हुन्छ। केही न केही उठाउँछन्, चोरी गर्छन्। भनिन्छ- कखका चोर सो लखका चोर। यजमा त यस्तो काम कहिल्यै गर्नु हुँदैन। बानी पर्यो भने कहिल्यै छुट्दैन। कति मेहनत गर्नुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

**धारणाको लागि मुख्य सार:-**

१) स्थूल सेवाको साथ-साथै सूक्ष्म र मुख्य सेवा पनि गर्नु छ। सबैलाई बाबाको परिचय दिनु, आत्माहरूको कल्याण गर्नु, यादको यात्रामा रहनु- यो हो सच्चा सेवा। यसै सेवामा व्यस्त रहनु छ, आफ्नो समय व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन।

२) समझदार बनेर ५ विकाररूपी भूतहरू माथि विजय प्राप्त गर्नु छ। चोरी वा झुठो बोल्ने आदत निकाल्नु पर्छ। दानमा दिएको चीज फिर्ता लिनु हुँदैन।

**वरदान:-** कर्मयोगी बनेर हर संकल्प, बोली र कर्म श्रेष्ठ बनाउने निरन्तर योगी भव कर्मयोगी आत्माको हर कर्म योगयुक्त, युक्तियुक्त हुन्छ। यदि कुनै पनि कर्म युक्तियुक्त हुँदैन भने सम्झ योगयुक्त छैनौ। यदि साधारण वा व्यर्थ कर्म हुन्छ भने निरन्तर योगी भनिदैन। कर्मयोगी अर्थात् हर सेकेन्ड, हर संकल्प, हर बोली सदा श्रेष्ठ होस्। श्रेष्ठ कर्मको निशानी हो- स्वयं पनि सन्तुष्ट र अरु पनि सन्तुष्ट। यस्ता आत्मा नै निरन्तर योगी बन्छन्।

**स्लोगन:-** स्वयंप्रिय, लोकप्रिय र प्रभुप्रिय आत्मा नै वरदानी मूर्त हो।